

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 12P/336/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314229529
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Myrtill Vojteková
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2017:2314229529.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, v konaní vedenom pred sudkyňou JUDr. Myrtill Vojtekovou, v právnej veci navrhovateľky: Q.. J. W., P., rod. J., nar. XX.X.XXXX, t.č. bytom Š. XX, proti manželovi navrhovateľky: Q.. W. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. P. XXXX/XX, Q., v konaní zastúpený: Čibrik & Blazsek advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Hlavná 14, Šaľa, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov na čas po rozvode k maloletým deťom W.: J., nar. X.X.XXXX a W., nar. X.X.XXXX, bytom u navrhovateľky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, takto

rozhodol:

I. Manželstvo účastníkov konania uzatvorené dňa XX.X.XXXX v Q., zapísané v knihe manželstiev matričného úradu Q., vo zväzku B., ročník XXXX, strana XXX, por. č. XX, sa rozvádza.

II. Maloleté deti sa na čas po rozvode zverujú do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia majú právo maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok.

III. Otec je povinný platiť na výživu maloletej J. sumu vo výške 130,- Eur mesačne a na maloletého W. sumu vo výške 100,- Eur mesačne kde výživné je splatné vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletých detí.

IV. Styk otca s maloletými deťmi sa neupravuje.

V. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľka sa svojim návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 22.12.2014 domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd rozviedol jej manželstvo, ktoré je trvalo a hlboko rozvrátené a plní iba formálnu funkciu a zároveň by upravil rodičovské práva a povinnosti k maloletým deťom tak, že ich zverí po rozvode do jej osobnej starostlivosti, určí výživné po 250,- Eur mesačne na každé dieťa a určí povinnosť manželovi navrhovateľky prispievať na tvorbu úspor maloletých detí po 100,- Eur mesačne. Za príčinu rozvratu manželstva označila rozdielnosť pováh a názorov. Uviedla, že počas ich spolužitia ju manžel niekoľkokrát fyzicky napadol, a to aj pred maloletými deťmi. Z uvedeného dôvodu deti striktnie odmietajú kontakt s ním.

2. Manžel navrhovateľky s rozvodom manželstva súhlasil, nesúhlasil však s príčinou rozvratu manželstva, za ktorú označil rozdielne názory, najmä konzumáciu alkoholu navrhovateľkou, čo on odmietol tolerovať a výsledkom boli časté hádky a agresívne správanie zo strany navrhovateľky. Rázne odmietol, že by na svoju manželku čo i len raz zaútočil. V prípade rozvodu manželstva, súhlasil so zverením maloletých detí do starostlivosti navrhovateľky, navrhol výživné určiť na sumu po 100,- Eur na

každé dieťa a upraviť styk s maloletými deťmi každý párný týždeň v kalendárnom roku od soboty 9:00 hod. do nedele 17:00 hod..

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, manžela navrhovateľky, kolízneho opatrovníka, čítaním sa oboznámil s listinnými dôkazmi a to sobášnym listom, rodnými listami detí, potvrdeniami o pomeroch účastníkov, podstatným obsahom dočasne pripojeného spisu sp. zn. 24P/108/2015, ako aj ostatným na vec sa vzťahujúcim spisovým materiálom a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

4. Z predloženého sobášneho listu bolo zistené, že účastníci uzatvorili manželstvo dňa XX.X.XXXX v Q., ktoré je zapísané v knihe manželstiev matričného úradu Q., vo zväzku B., ročník XXXX, na str. XXX, pod por. číslom XX. Z manželstva pochádzajú dve maloleté deti. Inú vyživovaciu povinnosť navrhovateľka ani manžel navrhovateľky nemajú. Práva a povinnosti rodičov k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva boli upravené rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 2.2.2017, č.k. 24P/108/2015-303, ktorým súd schválil dohodu rodičov, na základe ktorej sa maloleté deti zverili do starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletej J. sumou 130,- Eur mesačne a na výživu maloletého W. sumou 100,- Eur mesačne. Styk otca s maloletými deťmi sa ponechal bez obmedzenia.

5. Navrhovateľka bola vypočutá ako účastníčka konania na pojednávaniach dňa 7.7.2015 a dňa 16.3.2017, kde zotrvala na svojom návrhu a uviedla, že s manželom od novembra 2014 nežijú v spoločnej domácnosti, kedy sa odsťahovala pre fyzické útoky zo strany jej manžela na ňu a na ich syna, pričom oči jej manželovi bolo začaté aj trestné stíhanie pre nebezpečné vyhrážanie. Z uvedeného dôvodu navrhla ich manželstvo rozviesť. Maloleté deti navrhla zveriť do svojej starostlivosti. Poukázala na to, že maloleté deti od uvedeného incidentu sa odmietajú stretávať so svojim otcom. Maloletá J. trpí Downovým syndrómom a svojho otca sa veľa krát bojí. Keď sa manžel navrhovateľky pokúsil stretnúť v januári 2015 s maloletou na neutrálnej pôde v budove školy, maloletá J. sa zľakla tak, že sa schovala pod katedru, začala kričať a bolo potrebné zavolať navrhovateľku. Poukázala na psychologické správy ohľadom maloletých detí, v ktorých psychológ neodporúča kontakt detí s ich otcom, resp. odporúča, aby im bol poskytnutý čas na spracovanie negatívnych zážitkov. Čo sa týka výživného na maloleté deti, uviedla, že síce príjem manžela je relatívne nízky, avšak ten pracuje u svojho otca, ktorý je podnikateľom a poskytuje pôžičky a úvery, vlastní futbalový klub a stavia luxusné bývanie pre seniorov v obci Q.. Mala teda za to, že príjem manžela uvedený v potvrdení od zamestnávateľa, je oveľa vyšší než deklarovaný. Poukázala aj na to, že v tejto spoločnosti pracuje aj brat jej manžela v rovnakej pozícii, ktorý v júli 2011 mal na výplatnej páske uvedený príjem 720,80 Eur. Má vedomosť o tom, že jej manžel mal od svojho otca vyplatené aj odmeny za sprostredkované obchody. Ďalej uviedla, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 24P/108/2015 preto súhlasila s výživným 130,- Eur a 100,- Eur, nakoľko jej bolo prezentované tak, že jej manžel doplatí na deti 30,- Eur za každý mesiac odo dňa začatia konania, čo spolu vyšlo na 570,- Eur a ktorú sumu aj dostala. Ale vôbec jej nebolo povedané, že v tomto konaní si nebude môcť uplatňovať výživné späťne od podania návrhu. S uvedeným výživným súhlasila iba preto, aby deti nestrádali, hoci v citovanom konaní viackrát prezentovala, že s takouto výškou výživného nesúhlasí. Opätovne poukázala na to, že manžel nemá žiadne zodpovednosti vo vzťahu k deťom. Nemusí sa o ne starať, pričom ona vynakladá veľké úsilie na to, aby si príjem doplnila, resp. dosiahla v takej výške, v akej jej teraz zamestnávateľ vypláca, t.j. v sume 800,- Eur netto. Výživné žiadala vo vyššej výške pri podaní návrhu z dôvodu, že jej manžel pri podaní návrhu povedal, že bude prispievať na každé z detí po 250,- Eur a okrem toho bude hradíť všetky mimoriadne a náhodné výdavky maloletých detí, ktoré sú spojené s ich diagnózami. O ich výdavkoch vedel, nakoľko tieto boli aj v minulosti. Žiadal výživné na každé z detí po 650,- Eur mesačne, nakoľko bola toho názoru, že sa o deti osobne stará a manžel nech platí toto výživné, ktoré považuje za adekvátne. Opätovne poukázala na to, že jej manžel už aj pred tromi rokmi pracoval za inú ako deklarovanú sumu. V tom čase zarábal 1.000,- Eur v čistom. Ďalej uviedla, že jej manžel sa nepodroboval výchovnému opatreniu nariadenému súdom v konaní 24P/108/2015 a nemal záujem vylepšiť komunikáciu. Porušil aj ich dohodu v tom zmysle, že jej mal poskytnúť svoje telefónne číslo a zrejme zámerne jej uviedol nesprávne, keďže ona sa ho snaží kontaktovať, avšak číslo je neplatné. On volá z utajeného čísla. Z uvedeného dôvodu považovala za ťažko predstaviteľnú spoluprácu s ním do budúcnosti.

6. Manžel navrhovateľky bol vypočutý ako účastník konania na pojednávaniach dňa 7.7.2015 a dňa 16.3.2017. Uviedol, že s rozvodom manželstva súhlasí s tým, že ako príčinu rozvratu manželstva možno ustáliť rozdielnosť pováh manželov a iný pohľad na účel manželstva. Súhlasil aj so zverením maloletých

detí do starostlivosti navrhovateľky a s tým, aby styk s maloletými deťmi bol bez obmedzenia. Mal však za to, že výživné upravené rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 2.2.2017, sp. zn. 24P/108/2015 zodpovedá príjmovým a majetkovým pomerom oboch rodičov a potrebám maloletých detí. V tejto súvislosti odmietol tvrdenia matky o tom, že reálne príjmy otca by mali byť odlišné od vydokladovaných príjmov. Uviedol, že je riadne zamestnaný a ako zamestnanec poberá mzdu, ktorú vydokladoval s tým, že súd v tomto konaní neurčuje výživné starému otcovi maloletých detí, ale otcovi. Navrhovateľka žiadnym spôsobom nepreukázala, že by jeho životná úroveň bola iná ako sú jeho oficiálne príjmy. Čo sa týka namietaného utajeného telefónneho čísla, je pravda, že dňa 3.3.2017 volal z utajeného čísla, lebo sa mal s deťmi stretnúť 4.3.2017. O tom vie aj kolízna opatrovníčka, ktorú informoval. S deťmi sa ale nestretol, nakoľko mu manželka neumožnila stretnutie s nimi. Sú to 2 roky a 3 mesiace, čo sa s nimi nestretol osobne.

7. Kolízna opatrovníčka na pojednávaní dňa 16.3.2017 uviedla, že podľa jej názoru, spornou medzi účastníkmi je iba otázka výživného. Životná úroveň detí aj po rozvode závisí od toho, aké možnosti a schopnosti má jeden aj druhý rodič. Navrhla rozhodnúť o výživnom tak, ako v skoršom rozhodnutí, nakoľko žiadne iné skutočnosti ohľadom vyšších príjmov manžela navrhovateľky preukázané neboli. Styk navrhla ponechať bez obmedzenia.

8. Podľa čl. 1 základných zásad zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ZR), manželstvo je zväzkom muža a ženy. Spoločnosť tento jedinečný zväzok všestranne chráni a napomáha jeho dobro. Manžel a manželka sú si rovní v právach a povinnostiach. Hlavným účelom manželstva je založenie rodiny a riadna výchova detí.

9. Podľa čl. 4 základných zásad ZR, všetci členovia rodiny majú povinnosť vzájomne si pomáhať a podľa svojich schopností a možností zabezpečovať zvyšovanie hmotnej a kultúrnej úrovne rodiny.

10. Podľa § 18 ZR, manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

11. Podľa § 22 ZR, k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

12. Podľa § 23 ods. 1 ZR, súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spoluzitia.

13. Podľa § 23 ods. 2 ZR súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

14. Podľa § 100 C.m.p., s konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu pomerov manželov k ich maloletým deťom na čas po rozvode.

15. Podľa § 24 ods. 1, 2, 3 a 4 ZR, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného. Ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa. Rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná. Súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na

výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

16. Podľa § 25 ods.1 a 2 ZR, rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

17. Podľa § 28 ods.1 a 2 ZR, súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa; zastupovanie maloletého dieťaťa; správa majetku maloletého dieťaťa. Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

18. Podľa § 62 ods.1 až 6 ZR, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

19. Podľa § 75 ods.1 ZR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

20. Podľa § 76 ods.1 zákona ZR, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

21. Nakoľko z výpovedí účastníkov konania súd zistil, že vzťahy medzi manželmi sú vážne narušené a trvalo rozvrátené, manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nie je možno očakávať obnovenie manželského spolužitia, súd manželstvo účastníkov konania rozviedol. Ako príčinu rozvratu manželstva súd ustálil rozdielne názory manželov na spôsob a účel manželského spolužitia, na výchovu maloletých detí a z toho plynúce pretrvávajúce nezhody.

22. Pri určení výchovného prostredia, v ktorom budú maloleté deti vychovávané súd vychádzal z vyjadrení účastníkov konania, ktorí sa na otázke zverenia maloletých detí vedeli dohodnúť. Rešpektujúc želanie maloletých detí a vychádzajúc zo skutočnosti, že sa o deti od stará výlučne navrhovateľka, súd maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľky.

23. Súd súčasne rozhodol, že obaja rodičia majú právo maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok, nakoľko vo výkone svojich rodičovských práv a povinností rodičia doposiaľ neboli súdom obmedzení, ani pozbavení, resp. im nebol súdom ani pozastavený ich výkon a pre takéto rozhodnutie súčasne ani neboli zistené dôvody.

24. Pri rozhodovaní o výške výživného súd vychádzal z odôvodnených potrieb maloletých detí s ohľadom na ich vek, zdravotný stav, voľnočasové aktivity, ako aj zo schopností a možností rodičov podieľať sa na uspokojovaní potrieb maloletých detí. Maloletá J. má toho času 15 rokov a navštevuje základnú školu v Q.. Trpí Downovým syndrómom ľahkého stupňa a epilepsiou. Vzhľadom na jej zdravotný stav je pravidelne sledovaná v odborných ambulanciách (napr. endokrinologická a očná ambulancia, logopédia, psychológ). Navrhovateľka jej výdavky vyčíslila na sumu 587,53 Eur mesačne. Maloletý W. má toho času 12 rokov a navštevuje základnú školu v Q.. Má diagnostikovanú dyslexiu stredne ťažkého až ťažkého stupňa so symptómami dysgrafie, pravidelne navštevuje imunológa, inak je zdravý. Jeho výdavky

považuje súd za bežné a veku primerané. Navrhovateľka tieto výdavky vyčíslila na sumu 587,53 Eur. Navrhovateľka je zamestnaná s priemerným čistým mesačným príjmom cca. 800,- Eur. Žije v spoločnej domácnosti s maloletými deťmi a so svojimi rodičmi v rodinnom dome, ktorý je vo vlastníctve jej rodičov. Na bývanie prispieva mesačne sumou 150,- Eur. Svoje celkové mesačné náklady vyčíslila na sumu 584,30 Eur. Inú vyživovaciu povinnosť nemá. Manžel navrhovateľky je zamestnaný s priemerným čistým, mesačným príjmom cca. 650,- Eur. Žije sám v rodinnom dome, ktorý je v jeho výlučnom vlastníctve. Svoje mesačné výdavky vyčíslil dňa 15.6.2015 na sumu 512,61 Eur. Jedná sa o výživné na maloleté deti v celkovej výške 200,- Eur, náklady spojené s bývaním vo výške 149,64 Eur, platby elektriky vo výške 60,19 Eur, vody vo výške 71,94 Eur, televízie DIGI SLOVAKIA s.r.o. vo výške 11,10 Eur mesačne a platby internetu vo výške 19,71 Eur mesačne. Inú vyživovacia povinnosť nemá.

25. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že manžel navrhovateľky na výživu maloletej J. prispieva sumou 130,- Eur a na výživu maloletého W. sumou 100,- Eur mesačne, a to na základe rodičovskej dohody, schválenej rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 2.2.2017, č.k. 24P/108/2015-303. Súd takto ustálenú výšku výživného považoval aj v tomto konaní za adekvátnu, nakoľko vychádzal z rovnakých skutočností ohľadne príjmov a výdavkov oboch rodičov, z akých sa vychádzalo aj v konaní vedenom pod sp. zn. 24P/108/2015 s tým, že od uvedeného rozhodnutia sa pomery na strane maloletých detí a ich rodičov nezmenili. Podľa ustálenej súdnej praxe je možné postihnúť príjem povinného rodiča približne v rozsahu 25 % - 30 % na plnenie všetkých jeho vyživovacích povinností s prihliadnutím na osobitosti daného prípadu. V zmysle uvedeného, z aktuálneho príjmu manžela navrhovateľky cca. 650,- Eur tak 25 % - 30 % predstavuje sumu 162,50 Eur až 195,- Eur. Nakoľko manžel navrhovateľky má dve vyživovacie povinnosti (J. 15 rokov a W. 12 rokov) na maloletú J. by mal prispievať výživným zo svojho príjmu s ohľadom na vek dieťaťa a jeho potreby v rozsahu cca. 15-20 % (t.j. v rozsahu 97,50 Eur až 130,- Eur) a na maloletého W. potom v zostávajúcom rozsahu 10-15 % (t.j. v rozsahu 65,- Eur až 97,50 Eur).

26. Keďže súd zohľadnil výdavky a príjmy na strane rodičov a výdavky navrhovateľky na maloleté deti, pričom zohľadnil aj skutočnosť, že manžel navrhovateľky doposiaľ riadne prispieval na výživu maloletých detí a poskytol aj plnenia nad rámec výživného, rozhodol tak, že pokiaľ manžel navrhovateľky prispeje na výživu maloletých detí sumou 130,- Eur a 100,- Eur a navrhovateľka prispeje sumou 65,- Eur a 50,- Eur, (nakoľko druhú polovicu výšky výživného navrhovateľka kompenzuje svojou osobnou starostlivosťou) a pripočíta sa k tomu aj príjem navrhovateľky titulom prídavkov na deti, tak na strane maloletej J. vznikne finančná čiastka na jej výdavky vo výške 218,52 Eur mesačne (130 + 65 + 23,52) a na strane maloletého W. sa vytvorí suma 173,52 Eur (100 + 50 + 23,52), čím vznikne zatiaľ dostatok finančných prostriedkov na krytie osobných potrieb maloletých detí.

27. Súd pri rozhodnutí o výživnom, zohľadnil zdravotný stav maloletých detí, predovšetkým zdravotný stav maloletej J., v súvislosti s ktorým má matka zvýšené výdavky, avšak matkou vyčíslené výdavky na maloleté deti vo výške 1.175,06 Eur považoval za nadsadené, pričom mal za to, že ustálená výška výživného korešponduje aktuálnym potrebám maloletých detí a zodpovedá aj kritériám Zákona o rodine. Súd ďalej považuje za potrebné poznamenať, že v priebehu konania sa nepreukázalo, že by životná úroveň otca bola iná než deklarovaná, a preto súd vychádzal z vydokladovaných pomerov otca.

28. Navrhovateľka vo svojom návrhu žiadala tiež, aby súd zaviazal manžela navrhovateľky na tvorbu úspor maloletých detí v sume po 100,- Eur mesačne na každé dieťa. Keďže súd ustálenú výšku výživného považuje za adekvátnu, návrh navrhovateľky v tejto časti považoval za nedôvodný.

29. Súd styk otca s maloletými deťmi ponechal neupravený, a to s prihliadnutím na vyjadrenie účastníkov konania, ktorí zhodne navrhli, aby bol styk bez obmedzenia vzhľadom na pretrvávajúci odpor detí k ich otcovi a prerušenie kontaktu s otcom.

30. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 52 C.m.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (§ 355 ods. 1 CSP). Odvolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 CMP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.

Podľa štvrtej časti C.m.p. sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému. Podľa štvrtej časti C.m.p. sa postupuje aj pri výkone rozhodnutia o návrat maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní.

Podľa štvrtej časti C.m.p. sa postupuje aj vtedy, ak z osobitného predpisu alebo z medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, vyplýva vykonateľnosť dohody alebo verejnej listiny, ktorou bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.